

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.258/2023/4.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: Németh és Palatics Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: dr. Tálosi Adrienn ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 39.P.20.164/2023/6.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja és a keresetet teljesen elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 72.000 (hetvenkétezer) forint kereseti és 96.000 (kilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes által kiadott origo.hu internetes sajtótermékben 2017. október 10-én „Jobbikos vazallusával rondította össze személy1 város oszlopait” címmel közzétett cikk bevezető része az alábbiakat tartalmazta:

[2] „Az Origo úgy tudja, hogy az oligarcha nem volt egyedül a múlt heti »nagyszerű akciója« során, hanem az odarángatott házi fotósain túl a Főnök (így hívják személy1t a Jobbikban) segítségére sietett személy1 régi, jó barátja személy2 települési barlangász is. Úgy tudni, hogy személy2 is követve az új irányt, újabban szintén erősen szimpatizál a Jobbikkal. Nem mellékes az sem, hogy személy2 felesége a személy1 birodalom zászlóshajójánál, a cég1 Zrt.-nél keresi kenyerét. Érthető tehát, hogy miért kellett lerohanni kedd hajnalban településből városba »szegény« személy2nek...”

[3] Az írásban szerepelt továbbá, hogy „Az oligarcha nem volt egyedül, vele tartott régi cimborája és szövetségese, az elszánt barlangász, személy2 is. személy2 régi barátja az oligarchának, foglalkozását tekintve pedig barlangi mentős. Korábban arról cikkeztek az újságok, hogy személy2 személy1 farvizén úszva szerezte meg számos magyarországi barlangra vonatkozóan a kizárólagos merülési jogot. A legnagyobb botrány abból volt, hogy személy2ék kisajátították magunknak a kerületi, páratlan természeti kincsnek számító személy3-barlang »búvárturisztikai célú hasznosítási jogát«, amely során kizárták onnan a barlangot felfedező búvárt és a termet megnyitó búvárt is. személy2 erre a célra felhasználta

az amúgy fordítási főtevékenységre hivatott cég2 Bt.-jét. Ebben a cégben kültag, a fentebb már említett felperes, azaz személy2 felesége. felperes a személy1 féle cég1 alkalmazottja, és követi a Főnök által adott instrukciókat nemcsak a betonozást illetően, hanem a politika tekintetében is. Merne más tenni. felperes like-olja Facebook-oldalán személy4t, az Indexet és a Zsúrpubi nevű jobbikos oldalt is. Vagyis csupa olyasmit, amihez a Jobbiknak és személy1nek köze van.”

[4] 2017. október 13-án újabb cikk jelent meg az origo.hu internetes oldalon „Eltűnt személy2, személy1 festősegédje” címmel. Az írás arról számolt be, hogy személy2 elrejtőzött a sajtó munkatársainak érdeklődése elől azt követően, hogy segített személy1nek városban összefesteni a hirdetőoszlopokat. Szerepel a cikkben az is, hogy „felperes a személy1 féle cég1 alkalmazottja, és követi (személy1 így hívja magát a jobbikosokkal) a Főnök által adott instrukciókat nemcsak a betonozást illetően, hanem a politika tekintetében is”.

[5] A felperes két, egymással valódi tárgyi keresethalmazatban álló keresetet terjesztett elő annak megállapítását kérve, hogy az alperes megsértette a személyes adatok védelméhez fűződő jogát azzal, hogy az alperes által üzemeltetett origo.hu honlapon 2017. október 10-én a „Jobbikos vazallusával rondította össze személy1 város oszlopait” címmel megjelent cikkében és a 2017. október 13-án „Eltűnt személy2, személy1 festősegédje” címmel megjelentetett cikkében nyilvánosságra hozta a felperes nevét és munkahelyét.

[6] Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, és kérte az alperes kötelezését arra, hogy a felperes személyes adatait a cikkekből távolítsa el. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy a sérelmezett cikkekből törölje a következő mondatokat: „Nem mellékes az sem, hogy személy2 felesége a személy1 birodalom zászlóshajójánál, a cég1 Zrt-nél keresi kenyerét,” és „felperes a személy1 féle cég1 alkalmazottja, és követi a Főnök által adott instrukciókat nem csak a betonozást illetően, hanem a politika tekintetében is”.

[7] Kérte az alperes kötelezését 400.000 forint és 2017. október 13-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére sérelemdíj címén. Az alperes perköltségben marasztalását is kérte.

[8] Kereseteit az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv.) 5. § (1) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésére, a 2:43. § e) pontjára, a 2:51. § (1) bekezdés a)-d) pontjára, a 2:52. § (1)-(3) bekezdésére, valamint a 6:48. § (1) bekezdésére alapította.

[9] Előadása szerint a cikkek megjelenésének oka, hogy személy1 városban a miniszterelnököt bíráló kifejezéseket festett hirdetőoszlopokra. A cikkek a felperest és családját állították középpontba, különös tekintettel a felperesnek és férjének személy1hez fűződő munkakapcsolatára. Érvelése szerint nem volt indokolt nevének és munkahelyének megnevezése, mivel nem közszereplő, közügyben nem vett részt, politikai tevékenységet nem végzett.

[10] Hivatkozott arra, hogy nevének és a munkahelyének nyilvánosságra hozatalára az alperesnek az Info tv. 5. § (1) bekezdése szerinti adatkezelési jogalapja nem volt, a cselekmény alkotmányos célt nem szolgált, ezért öncélúnak minősül. Álláspontja szerint azzal, hogy az alperes megjelentette személyes adatait és összekötötte őt személy1-gyel, politikai szálát vitt magánéletébe. A kormány médiában köztudomásúlag hátrányos személy1 embereként, azaz a kormány ellenségeként megjelenni, a felperesre nézve pedig egyértelműen

hátrányos, hogy a neve személyl é mellett szerepel, reá nézve sérelmes az a hamis látszatkeltés, hogy a felperes közszereplő.

[11] A sérelemdíj összecszerúsége tekintetében arra hivatkozott, hogy az origo.hu az egyik legolvasottabb kormányoldali sajtótermék, amely elsőként hozta nyilvánosságra a felperes nevét és munkahelyét, más sajtószervek pedig rá hivatkoztak forrásként.

[12] Az alperes ellenkérelme elsődlegesen a keresetek elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására, másodlagosan a sérelemdíj legfeljebb 200.000 forintra mérsékelésére irányult. Védekezése szerint a felperes munkáltatójának személye, továbbá a felperes házastársának és munkáltatójának baráti és munkakapcsolata miatt a felperessel és férjével kapcsolatos viták a cikk megjelenésekor széleskörű érdeklődésre tartottak számot, amihez kapcsolódva a kifogásolt cikkek a felperes egyéb, szintén közéleti vita tárgyát képező tevékenységeit és kapcsolatait mutatták be. Emiatt a felperes közéleti szereplőnek minősül.

[13] Alkotmánybíróági határozatokra és a következetes bírói gyakorlatra hivatkozva hangsúlyozta, hogy a sajtónak feladata, hogy a közvélemény figyelmét felkeltse a közérdeklődésre számot tartó ügyekben. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló Rendeletét (a továbbiakban: GDPR) felhívva kijelentette, hogy a cikkekben nyilvánosságra hozott adatokat az alperes egy széles körben érdeklődésre számot tartó közéleti vitában, véleményformálásra használta fel, annak érdekében, hogy a közvéleményt megfelelően tájékoztassa. Álláspontja szerint a felperes személye több ponton is kapcsolódik a cikk tárgyát képező közéleti vitához: házastársa részt vett a hirdetőoszlopok festésében, munkáltatója közvetett módon személyl, és a férjével közös cég is érintett a cikkben leírt ügyben.

[14] Jogsértés hiányában alaptalannak tartotta az eltiltástól való kérelmet, míg a törlésre vonatkozó kérelmet azért vitatta, mert a sérelmes részek eltüntetésével a cikk koherenciája sérülne.

[15] Megítélése szerint a felperest nem érte nemvagyoni sérelem. A felperes a hátrány mibenlétére vonatkozó tényeket nem adott elő, a releváns körülményeket nem bizonyította, csupán megjelölte a sérelemdíj követelés összegét. Kérte annak figyelembevételét, hogy a felperes keresetlevelét közvetlenül az elévülési idő letelte előtt nyújtotta be.

[16] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az alperes által üzemeltetett origo.hu honlapon 2017. október 10-én „Jobbikos vazallusával rondította össze személyl város oszlopait” címmel megjelent cikkében, valamint a 2017. október 13-án „Eltűnt személy2, személyl festősegédje” címmel megjelent cikkében nyilvánosságra hozta a felperes nevét és munkahelyét.

[17] Az alperest a felperes személyét érintő további jogsértésektől eltiltotta és kötelezte, hogy 15 napon belül az általa üzemeltetett origo.hu honlapon a 2017. október 10-én „Jobbikos vazallusával rondította össze személyl város oszlopait” címmel megjelent cikkből, valamint a 2017. október 13-án „Eltűnt személy2, személyl festősegédje” címmel megjelent cikkből a felperes nevét – így azt, hogy „felperes,” valamint azt, hogy „felperes,” továbbá munkahelyének megnevezését – így azt, hogy „cégl Zrt.” és „cégl” – távolítsa el.

[18] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 forintot és ezen összeg után 2017. október 13. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatot sérelemdíj címén, továbbá 180.000 forint perköltséget. Ezt

meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 36.000 forint kereseti illetéket.

[19] Az alkalmazott jogszabályok körében ismertette Magyarország Alaptörvényének (a továbbiakban: Alaptörvény) *I. cikk* (3) bekezdését, a *VI. cikk* (3) bekezdését, a *IX. cikk* (1) és (2) bekezdését, továbbá az üggyel kapcsolatos relevancia egyértelműsítése nélkül a GDPR 4. cikk 1. pontját, a (4) és (153) preambulumbekendését, a 6. cikk (1) bekezdés *f*) pontját, a 17. cikk (3) bekezdés *a*) pontját és az Info tv. 3. § 2. pontját.

[20] Idézte továbbá a Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdését, a 2:43. § *e*) pontját, a 2:51. § (1) bekezdését, a 2:52. § (1)-(3) bekezdését, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (1)-(3) bekezdését, 10. §-át, 13. §-át, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdését és a 266. § (1) bekezdését.

[21] Tényként állapította meg, hogy az alperes által üzemeltetett www.origo.hu médiafelületen 2017. október 10-én és 2017. október 13-án megjelent cikkekben a felperes nevének és munkahelyének szerepeltetésével az alperes a felperes személyes adatait kezelte. A felperes neve az Info tv. 2. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó GDPR 4. cikk 1. pontja szerint öt azonosító információnak minősül, a felperes munkahelyének nyilvánosságra hozatala pedig alkalmas a felperes azonosítására, ezért ez az adat is személyes adatnak minősül.

[22] Az elsőfokú bíróság a bizonyítás menetét és terjedelmét arra korlátozta, hogy az alperes rendelkezett-e megfelelő joggal a felperes személyes adatainak kezelését illetően. Az elsőfokú bíróság a versengő alapjogok érdekmérlegelése körében egyrészt a véleménynyilvánítás, valamint a sajtószabadság joga, másrészt pedig a személyes adatok védelméhez való jog viszonyát értékelte, felhívva az Alkotmánybíróság ilyen tárgyú határozatait {3/2015. (II. 2.) AB határozat Indokolás [24]-[25] bekezdés, 7/2014. (III. 7.) AB határozat indokolás [24] bekezdés, [39]-[46] bekezdés, 3/2015. (II. 2.) AB határozat Indokolás [21] és [23] bekezdés, 1/2007. (I. 18.) AB határozat, 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat, 13/2014. (IV.18.) AB határozat Indokolás [38]-[40] bekezdés}.

[23] Vizsgálta, hogy a cikkekben írtak a közügyek szabad vitatásával állnak-e összefüggésben. Arra a következtetésre jutott, hogy a városi hirdetőoszlopok lefestésének témája közügyben történő megszólalásnak minősül, az alperes tehát a véleménynyilvánítási szabadság és az annak részét képező sajtószabadság alapján a közügyek szabad vitatását biztosító alapjoggal élt.

[24] Főszabály szerint azokban az esetekben, amikor a személyes adatok nyilvánosságra hozatalához közérdek fűződik, a magánérdekkel szemben a közérdek előtérbe helyezése válik indokolttá, és ilyen helyzetekben az érintett félnek tőnie kell a magánéletébe történő beavatkozást. Mérlegelte, hogy a felpereshez köthető védendő adatok nyilvánosságra hozatala mennyiben volt indokolt a cikkekben megjelenített közlések alátámasztására, továbbá, hogy a felperes nevének és munkahelyének nyilvánosságra hozatala szolgált-e olyan hírértékkel, amelynek közlése a közvélemény tájékoztatásához elengedhetetlen volt.

[25] Nem találta megalapozottnak azt a hivatkozást, amely szerint a felperes közéleti szereplő. Megállapította, hogy a felperes az oszlopfestésben nem vett részt.

[26] Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt arra, hogy az Alaptörvény *VI. cikk* (2) bekezdésében foglalt, a személyes adatok védelméhez fűződő jog során a közszereplők és nem közszereplők közeli hozzátartozói is különösen védendőek. Az Alkotmánybíróság értelmezése alapján önmagában a köz kíváncsisága, pletykaéhsége nem alapozza meg egy kérdés közérdeklődésre számot tartó jellegét. A véleménynyilvánítás joga és a magánszféra konfliktusa során a közügy igen jelentős tárgyi súlya, a közvélemény tájékoztatása

szükségessé teheti a nem közszereplő személyes adatai védelmének korlátozását, erre azonban alkotmányosan csak akkor kerülhet sor, ha a nem közszereplő magánszférájába tartozó adat, illetve információ nyilvánosságra hozatala olyan újdonsággal, hírértékkel szolgált, amely feltétlenül szükséges, elengedhetetlen volt a közvélemény tájékoztatásához {3212/2020. (VI. 19.) AB határozat Indokolás [64]}.

[27] Az elsőfokú bíróság ismertette azt bírói gyakorlatot, amely szerint egy közügy igen jelentős tárgyi súlya, a tudósítás hitelességének fenntartása helyezheti előtérbe a közvélemény tájékoztatását a felperes személyes adatai védelméhez képest, azaz, ha a vizsgált ügy nagy közérdeklődésre tart számot, jelentős társadalmi vitát közvetít, akkor kerülhet egyértelműen a véleménynyilvánítási szabadság legmagasabb szintű védelme előtérbe az egyéni személyiségi jogokkal szemben (a Kúria Pfv.21.398/2017/4. számú határozata); a kiemelt fontosságú közügy érintheti ilyen szempontból a közszereplőnek nem minősíthető felperest (a Kúria Pfv.IV.21.010/2020/5. számú határozata).

[28] Az elsőfokú bíróság szerint a nem közéleti szereplő felperesnek sem a neve, sem pedig a munkahelye nem kapcsolódik a közéleti vitához, és az arra vonatkozó adatközlés nem járult hozzá a közvélemény tájékoztatásához. A cikkek által tárgyalt, közérdeklődésre számot tartó ügy nem olyan jelentőségű, ami alapot adna az ahhoz nem kapcsolódó és abban részt nem vevő felperes személyes adatainak közlésére. A véleménynyilvánítás joga más, a felperes személyes adatainak védelméhez való jogát kímélő, illetve annak védelmét biztosító, azt nem sértő módon, például a név szerepeltetése nélküli tudósítással is elérhető lett volna.

[29] Az elsőfokú bíróság szerint a cégnyilvántartásban szereplő adatok nyilvánossága sem teszi lehetővé az ilyen személy nevének nyilvánosságra hozatalát egy attól teljesen független tárgyú sajtóközleményben. A cégnyilvántartásban szereplő adatok adott célra, az üzleti tevékenységek nyilvántartására szolgálnak, és nem hatalmazzák fel az adat megismerőjét az adatok más célból történő nyilvánosságra hozatalára.

[30] Az elsőfokú bíróság mindezekre tekintettel, a Ptk. 2:43. § *e)* pontja és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének *a)* pontja alapján megállapította, hogy alperes a felperes nevének és munkahelyével kapcsolatos adatoknak a felperes hozzájárulása nélküli közlésével megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő jogát.

[31] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének *b)* pontja alapján rendelkezett az alperes további jogsértéstől való eltiltásától, és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének *d)* pontja alapján – a kérelemtől részben eltérve – elrendelte a felperes által sérelmezett adatok törlését a perbeli cikkekből. Az eltérést azzal indokolta, hogy a felperes a jogsértés megállapítását a felperes nevének és munkahelyének nyilvánosságra hozatala tekintetében kérte, így a Ptk. 2:51. § (1) bekezdése szerinti, objektív szankció is csak ehhez kapcsolódhat.

[32] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj követelést is megalapozottnak tartotta és a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján cikkenként 100.000 forint, mindösszesen 200.000 forint összegű sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan pedig a „keresetet” elutasította. A Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest késedelmi kamat megfizetésére, annak kezdő időpontjaként a második cikk megjelenésének napját határozva meg.

[33] A perköltség körében alkalmazhatónak találta a Pp. 83. § (3) bekezdésének rendelkezését. Erre figyelemmel az alperest teljes pervesztesnek tekintette és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perrel felmerült költségeinek megtérítésére. A bíróság a felperes perköltsége összegének megállapítása során a felperesi jogi képviselőnek a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdésének *a)* pontja alapján, a csatolt megbízási szerződésben

foglaltakkal egyezően megállapított munkadíját vette figyelembe, 30.000 forint/munkaóra mértékben, hat munkaóra időtartamban.

[34] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett.

[35] Jogorvoslati kérelme elsődlegesen a keresetek elutasítására, valamint a felperes perköltség megfizetésére kötelezésére, másodlagosan a perköltség összegének mérsékelésére irányult.

[36] Az elsőfokú ítéletet a jogsértés megállapítása, a jogsértéstől való eltiltás, a törlésre kötelezés, a sérelemdíj jogalapja, illetve a perköltség mértéke vonatkozásában vitatta. Ezzel kapcsolatban a másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaira utalással határozta meg.

[37] Az elsőfokú bíróság által megsértett anyagi jogi jogszabályként a Ptk. 2:42. § (1) bekezdés, a 2:43. § e) pont, az Info tv. 5. § (1) bekezdés, valamint az Ükr. 2. § (2) bekezdés rendelkezéseit jelölte meg.

[38] Tévesen következtetett az elsőfokú bíróság a felperes személyes adatainak a cikk témájához kapcsolódó voltának hiányára. A felperes neve és munkahelye azért tartozik a cikkekben tárgyalt közéleti vitához, mert a személyl által elkövetett botrányos magatartásban a férje is részt vett, személyl közvetett módon a felperes munkáltatója és a felperesnek a férjével közös cége is érintett a cikkbeli ügyben. Ezek az információk mind hozzájárultak a közvélemény pontos tájékoztatásához.

[39] A felperes neve a férjével közös tulajdonában lévő gazdasági társaságra vonatkozó közhiteles, mindenki számára nyilvános adatbázisban is szerepel, ez a cég pedig a cikkekben szereplő közéleti vita érintettje.

[40] Az alperes nem tartotta megalapozottnak az elsőfokú bíróság törlésre kötelező rendelkezését sem, azt aránytalan szankciónak tekintve. A nyomtatott sajtócikkek utólag nem törölhetőek, az online megjelenésű cikkeket pedig ezzel azonos módon kell kezelni. A bírói gyakorlat a jogsértés megállapítása esetén is igyekszik elkerülni a sajtó működésébe való aránytalan beavatkozást, a hangsúly a jogsértés megállapítására, illetve annak a nyilvánosságához való közvetítésére helyeződik. A törlés iránti kérelem arra tekintettel is indokolatlan, hogy a felperes neve az ő és a férje közös tulajdonában lévő gazdasági társaságra vonatkozó közhiteles nyilvántartásban is szerepel.

[41] Az alperes az elsőfokú bíróság által megítélt ügyvédi munkadíj mértékét eltúlzottnak tartotta, kifejtve, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, az ügyben a bíróság két tárgyalást tartott, az ügy jogi megítélése pedig egyszerű.

[42] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását indítványozta. Jogi képviselőjének munkadíját az Ükr. 2. § (1) bekezdése alapján kérte megállapítani. A másodfokú eljárásban egy munkaórát számított fel, annak díját 30.000 forintban határozta meg, bejelentve, hogy nem áfafizetésre kötelezett adóalany.

[43] Az alperes a fellebbezésben sem adott elő olyan körülményt, ami a felperes személyes adatainak jogszerű kezelését támasztaná alá.

[44] A felperes neve és munkahelyére vonatkozó adat nem kapcsolódik a cikkek témájához, így közérdeklődésre sem tarthat számot. Nem kapcsolódik közügyhöz, közéleti vitához sem, és a felperes nem közszereplő. A cégnyilvántartás adatkezelése célhoz kötött, az alperes pedig nem adott elő öt az adatkezelésre feljogosító indokot.

[45] Az elrendelt adatok törlése nem sérti a cikk koherenciáját és nem jelent aránytalan beavatkozást a sajtószerv működésébe.

[46] Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség (6 óra ügyvédi munka, óránként 30.000 forint munkadíjjal számítva) nem tekinthető eltúlzottnak.

[47] A fellebbezés alapos.

[48] Helyesen indult ki az elsőfokú bíróság abból, hogy az ügy eldöntésénél a versengő alapjogok összevetését kell elvégezni, ennek során arról kell állást foglalnia, hogy a felperes személyes adatok védelméhez fűződő joga az adott esetben előzi-e a sajtó véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogát. Azt is helyesen fejtette ki, hogy az érdekmérlegelés folyamatában milyen alkotmányos szempontrendszernek kell érvényesülnie. Az ítélet indokolása nem hagy kétséget afelől, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges terjedelemben megismerte és szem előtt tartotta a perbeli jogkérdés megítélésénél irányadó, az Alaptörvény hetedik módosítását követően alakult alkotmánybíróági és ítélkezési gyakorlatot.

[49] A Fővárosi Ítéltábla egyetértett a tények jogi minősítése körében azzal a megállapítással, hogy a sajtócikkek közügyben történő megszólalásként értékelhetők, valamint hogy a felperes azokban nem közszereplőként jelent meg. A felperes érintettségével kapcsolatban azonban az elsőfokú bíróság következtetése helytelen.

[50] Az Alkotmánybíróság az elsőfokú bíróság által idézett határozatában a közszereplő hozzátartozójáról (és annak hozzátartozójáról) tett megállapításokat. Ennek eredményeként jutott arra a következtetésre, hogy a véleménynyilvánítással kapcsolatos fokozott tűrési kötelezettség a közszereplőhöz való viszonya alapján nem terjed ki e személyre. A jelen ügyben azonban fel sem merült, hogy a felperes jogi helyzetét ilyen hozzátartozói kapcsolathoz mérten kell megítélni. Az alkotmánybíróági megállapítások érvényesülésének körében erre is tekintettel kell lenni. Nem hagyható továbbá figyelmen kívül, hogy a jogkérdés megítélésénél a konkrét ügy egyedi körülményeinek van döntő jelentősége, az alapjogi ütközés feloldását nem analógia alkalmazásával, hanem mindig esetről-esetre kell elvégezni.

[51] A cikkekben a felperes és házastársa személylhez fűződő kapcsolatukra tekintettel szerepelnek, a közszereplésnek az alapjogi mérlegelés körében egyebekben sincs döntő jelentősége. Az Alkotmánybíróság ítélkezési gyakorlatban érvényesülő alkotmányos szempontrendszeréből a jelen ügyben az a hangsúlyos elem, hogy a véleménynyilvánítással szembeni fokozott tűrési kötelezettség a nem közszereplő felperes vonatkozásában kizárólag a közüggyel kapcsolatos személyes érintettség alapján érvényesülhet.

[52] A cikkek tartalma a közügyek vitájába tartozik, ezért a megszólalások tekintetében a szólásszabadság alkotmányos szempontjai felerősödtek. Ennek következtében a véleménynyilvánítással érintett felperes személyiségvédelme mindenképpen korlátozottabbá vált. Az elsőfokú bíróságnak a jogvita eldöntéséhez a közüggyel kapcsolatos személyes érintettség mértékét kellett meghatároznia, mert e vizsgálat eredményeként állapítható meg a konkuráló alapjogok közül prioritást élvező jog.

[53] Az elsőfokú bíróság szerint a felperes a cikkek által tárgyalt közügyben egyáltalán nem érintett. E megállapítását pedig a bíróság arra a tényre alapozta, hogy a felperes nem vett részt a „városi oszlopfestésben”, egyébként pedig a nyilvánossá tett két személyes adat nem járult hozzá a közéleti vitához.

[54] Figyelmen kívül hagyta azonban, hogy a 2017. október 10-én megjelent cikkben a sajtó egyfelől bemutatta a felperes férjével közös betéti társaság „felhasználását” egy budapesti barlangra vonatkozó merülési jog megszerzése érdekében, másrészt a felperesnek a közéleti szereplő személylhez fűződő kapcsolatait is elemezte. Kitért arra, hogy a felperes személyl „birodalmának zászlóshajójának” tekintett cég1 Zrt.-nél dolgozik. Ennek okán a cikk szerzője jelentőséget tulajdonított annak, hogy személyl a felperes „munkáltatója”. A

felperes követi személyl instrukcióit szakmai feladatai ellátása során és a politikai véleményformálás terén is („követi a Főnök által adott instrukciókat nemcsak a betonozást illetően, hanem a politika tekintetében is”). Ennek a közlésnek az a szerepe, hogy megvilágítsa a felperes többszörös függését az említett személytől. A cikk tényt közölt a felperes Facebook felhasználói gyakorlatáról (személy4, az Index és a Zsúrpubi nevű jobbikos oldal lájkolásáról) és következtetést vont le arra, hogy a felperes rendszeresen tetszését fejezi ki „csupa olyasmi” iránt, „amihez a Jobbiknak és személylnek köze van”. A cikk szerzője arra vonatkozó értékítéletet is alkotott, hogy a felperes mindezt kényszer hatására teszi („merne mást tenni”).

[55] A három nappal később megjelent írás ugyanezeket a fordulatokat ismételte meg.

[56] A felperest mindkét sajtóhír személylhez feltétlenül lojális, alárendelt kapcsolatban álló személyként mutatja be, személyes kötődését úgy értékelve, hogy az nemcsak a házastársán keresztül fennálló ismeretségen és nem is kizárólag munkavállalói helyzetén alapul, hanem egyéb módon is megnyilvánul: a felperes személylhez való alkalmazkodását, szimpátiáját magántermészetű cselekvései során, mások számára is láthatóan kifejezi.

[57] A cikk szerzője a felperes betéti társaságban betöltött pozíciója révén összefüggésbe hozza őt a bűvárok merülési jogával kapcsolatban állított, a cikk által részletesen tárgyalt visszaéléssel is. Ezek a körülmények a közismerten jelentős vagyonnal rendelkező közéleti szereplő, személyl gazdasági szerepvállalásáról, érdekérvényesítő tevékenységéről, politikai kapcsolatairól folyó politikai diskurzus részévé teszik a cikkben tárgyalt eseményeket, ezen belül a sajtóanyagokban a felperes érintettségét is megalapozzák. A felperest – házastársával együtt – a sajtó a kapcsolati háló részeként mutatja be, igyekezvén érzékeltetni a többszörös összefonódást személyl-gyel és az általa képviselt gazdasági befolyás politikai szférára tett hatását. Az értékítélet alkotás során a felperes nevének és munkahelyének a cikkekben való megjelenítése kétségtelenül új elemet vitt a közéleti vitába. A személyes adatok szerepeltetése tehát nem tekinthető önkényesnek.

[58] Mindkét sajtóhírben jobbra a nyilvánosság számára hozzáférhető internetes tartalmakból (pl. a Facebook-ról) nyert tényadatok szerepelnek. A cégnyilvántartásból vett kültagságra vonatkozó, közérdekből nyilvános adat tekintetében annak van jelentősége, hogy a közérdekből nyilvános személyes adatok megismerésére ugyan a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, de ezen adatok személyes adat jellege a nyilvánosság ellenére is megmarad, így a célhoz kötött adatkezelés követelményének érvényesülnie kell, az Info tv. 26. § (2) bekezdése szerint. A célhoz kötött adatkezelés ugyanakkor nem lehet korlátja a sajtószabadságnak. Az Info tv. 26. § (2) bekezdése tekintetében kialakult gyakorlat szerint az adat nyilvánossá tétele nem eredményezi a célhoz kötött adatkezelés sérelmét abban az esetben, ha a sajtó részéről a közügyek megvitatása körében kerül rá sor.

[59] Az alperes üzemeltetésében lévő honlapon megjelent tartalom nem valósított meg jogsértő adatkezelést, mert a jelen esetben a felperes személyes adatainak védelmére vonatkozó alapjoggal szemben a sajtót megillető véleménynyilvánítás szabadságának érvényesülése élvez elsőbbséget.

[60] A jogsértés megállapításának hiányában alaptalanok a személyiségi jogvédelem objektív szankcióinak alkalmazására és a sérelemdíjra kötelezésre vonatkozó kereseti kérelmek is. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglalt további jogi érveket – azok okafogyottá válása miatt – szükségtelennek tartotta és vizsgálatukat mellőzte.

[61] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a kereseteknek helyt adó részében a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta és a kereseteket elutasította.

[62] A fellebbezési eljárásban az alperes pernyertes, ezért az Itv. 62. § (1) bekezdés *f* pontja szerint feljegyzett fellebbezési illetéket a felperesnek kell megfizetnie az állam részére a Pp. 83. § (1) bekezdésére és a 102. § (1) bekezdésére figyelemmel.

[63] A perben előterjesztett két, valódi tárgyi keresethalmazatban álló követelés tekintetében az Itv. 39. § (3) bekezdés *c* pontja alapján a fellebbezési illeték alapja 2x600.000 forint [Itv. 40. § (1) bekezdés], a felperest terhelő kereseti illeték összege ennek megfelelően 72.000 forint [Itv. 39. § (3) bekezdés *b* pont második francia bekezdés], a fellebbezési illeték összege pedig 96.000 forint [Itv. 46. § (1) bekezdés].

[64] A felperes első- és másodfokú szakban is peresztesnek minősül, ezért saját perköltségének megtérítését eredményesen nem követelheti az ellenérdekű féltől. A pernyertes alperes azonban sem az első-, sem a másodfokú perköltségét nem számította fel a Pp. 81. § (2) bekezdés szerint; utalt ugyan az Ükr. alkalmazására, de nem határozta meg a jogi képviselőt ellátására fordított munkaórák számát. Ezért a Fővárosi Ítéltábla nem rendelkezett a javára szóló perköltség megítéléséről.

[65] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[66] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben a fél az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2023. június 27.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró

dr. Kovács Éva s.k.
bíró